

Sygnatura akt VI Ka 1015/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **15 listopada 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Sędziowie SSO Małgorzata Peteja-Żak (spr.)

SSO Marcin Schoenborn

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale Roberta Smyka

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.w G. del. do Prokuratury Rejonowej w R.

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2016 r.

sprawy **M. N.** ur. (...) w R.,

syna A. i G.

skazanego w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 3 listopada 2015 r. sygnatura akt VI K 373/15

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1015/16

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 15 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej rozpoznał wniosek **skazanego M. N.** o wydanie wyroku łącznego, ustalając, że był on skazany 11 prawomocnymi wyrokami:

I wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 7 kwietnia 2003 roku, sygn. akt VI K 93/02, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk, popełnione w dniu 12 grudnia 2002 roku, na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na

wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin tygodniowo; karę tę skazany odbył częściowo w wymiarze 19 godzin nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, a w części na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 30 stycznia 2007 roku, sygn. akt II Ko 1086/06, jako karę zastępczą 80 dni pozbawienia wolności;

II wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 7 czerwca 2005 roku, sygn. akt II K 481/03:

- za przestępstwo z art. 280 § 1 kk, popełnione w dniu 28 marca 2003 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- za przestępstwo z art. 276 kk, wyczerpujące jednocześnie znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kw, popełnione w grudniu 2002 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za przestępstwo z art. 276 kk, wyczerpujące jednocześnie znamiona wykroczenia z art. 11 § 1 kw, popełnione lipcu 2002 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za przestępstwo z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, popełnione w dniu 28 marca 2003 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- za przestępstwo z art. 280 § 1 kk, popełnione w dniu 28 lutego 2003 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności; jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone tym wyrokiem połączono wymierzające skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

III wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 grudnia 2006 roku, sygn. akt VI K 991/06, za przestępstwo z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, popełnione w okresie od czerwca 2006 roku do 17 lipca 2006 roku, na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 kk na karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; wobec skazanego warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 5 lat próby, zobowiązano skazanego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w okresie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku; postanowieniem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 5 maja 2008 roku, sygn. akt II 1 Ko 245/08, zarządono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

IV wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 21 grudnia 2006 roku, sygn. akt VI K 1132/06, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione z 18 na 19 sierpnia 2006 roku, na karę 1 roku i 6 miesięcy oraz na mocy art. 33 § 2 kk na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; karę pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego zawieszono okres 5 lat próby, zobowiązując do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby i naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w terminie 2 lat od dnia uprawomocnienia się wyroku; postanowieniem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 30 sierpnia 2007 roku zarządono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

V wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 7 sierpnia 2007 roku, sygn. akt VI K 622/07, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 24 marca 2007 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 kk karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych; wobec skazanego warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 4 lata, zobowiązano skazanego do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby; postanowieniem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 kwietnia 2008 roku zarządono wykonanie wobec skazanego warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

VI wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 6 sierpnia 2007 roku, sygn. akt VI K 616/07, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, popełnione w dniu 17 marca 2007 roku, na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 9 listopada 2013 roku zmieniono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w/w wyrokiem na karę 30 dni aresztu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw;

VII wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 27 lutego 2008 roku, sygn. akt II K 1139/07, za przestępstwo z art. 278 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk, popełnione w dniu 3 października 2007 roku, na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz na mocy art. 33 § 2 kk na karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; wobec skazanego warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 lat; postanowieniem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 30 stycznia 2013 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

VIII wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 13 sierpnia 2012 roku, sygn. akt II K 555/11, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 29 grudnia 2010 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, zobowiązano skazanego do naprawienia pokrzywdzonemu szkody wyrządzonej przestępstwem;

IX wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 24 sierpnia 2012 roku, sygn. akt VI K 189/12, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w okresie od września 2011 roku do 6 października 2011 roku, na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania orzeczonej kary na okres próby wynoszący 3 lata, oddając skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego;

X wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 21 listopada 2013 roku, sygn. akt VI K 723/11, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnionych w okresie od 15 kwietnia 2011 roku do 23 kwietnia 2011 roku, na jedną karę 1 roku pozbawienia wolności ;

XI wyrokiem Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 18 maja 2015 roku, sygn. akt II K 905/11:

- za ciąg przestępstw z art. 278 §1 kk i art. 288 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnionych w okresie od 10 czerwca 2011 roku do dnia 7 lipca 2011 roku, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za przestępstwo z art. 288 §1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 24 czerwca 2011 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzone skazanemu kary pozbawienia wolności połączone orzekając karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych oraz przepadek dowodów rzeczowych.

Wyrokiem łącznym z dnia 3 listopada 2015r., w sprawie o sygn. akt VI K 373/15, Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej w pkt:

1. na mocy art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk i art. 87 kk, w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 27.09.2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw oraz ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw i ustawy z 20.03.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, zmieniającą ustawę Kodeks karny z dnia 1.07.2015r. połączył skazanemu M. N. jednostkowe kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 7 kwietnia 2003 roku, sygn. akt VI K 93/02, opisanym w punkcie I części wstępnej wyroku,

- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 7 czerwca 2005 roku, sygn. akt II K 481/03, opisanym w punkcie II części wstępnej wyroku,

i wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 91 § 3 kk w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 27.09.2013r o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw oraz ustawy z dnia 20.02.2015r o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw i ustawy z 20.03.2015r o zmianie ustawy Kodeks

karny oraz niektórych innych ustaw zmieniającą ustawę Kodeks karny z dnia 1.07.2015r. połączył skazanemu M. N. jednostkowe kary pozbawienia wolności i jednostkowe kary grzywny orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 14 grudnia 2006 roku, sygn. akt VI K 991/06, opisanym w punkcie III części wstępnej wyroku,

- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 21 grudnia 2006 roku, sygn. akt VI K 1132/06, opisanym w punkcie IV części wstępnej wyroku,

i wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 90 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

3. na mocy art. 91 § 2 kk w zw. z art. 86 §1 kk i art. 89 §1 a kk w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją wprowadzoną ustawą z dnia 27.09.2013r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw oraz ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw i ustawy z 20.03.2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw zmieniającą ustawę Kodeks karny z dnia 1.07.2015r. połączył skazanemu M. N. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 13 sierpnia 2012 roku, sygn. akt II K 555/11, opisanym w punkcie VIII części wstępnej wyroku,

- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 24 sierpnia 2012 roku, sygn. akt VI K 189/12, opisanym w punkcie IX części wstępnej wyroku,

- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 21 listopada 2013 roku, sygn. akt VI K 723/11, opisanym w punkcie X części wstępnej wyroku,

- Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 18 maja 2015 roku, sygn. akt II K 905/11, opisanym punkcie XI wyroku,

i wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

4. na mocy art. 577 kpk zaliczył skazanemu M. N.:

- na poczet orzeczonej w punkcie 1 części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 481/03 od dnia 13 kwietnia 2003 roku do dnia 22 lutego 2005 roku oraz okres kary dotychczas odbytej w tej sprawie od dnia 22 grudnia 2007 roku do dnia 20 lipca 2008 roku, a także okres kary dotychczas odbytej w sprawie o sygn. akt VI K 92/03 od dnia 3 października 2007 roku do dnia 3 listopada 2007 roku;

- na poczet orzeczonej w punkcie 2 części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres kary dotychczas odbytej w sprawie o sygn. akt 1132/06 od dnia 17 kwietnia 2009 roku do dnia 2 maja 2009 roku oraz okres kary dotychczas odbytej w sprawie o sygn. akt VI K 991/06 od dnia 20 sierpnia 2014 roku do dnia 16 września 2014 roku;

- na poczet orzeczonej w punkcie 2 części dyspozytywnej wyroku kary łącznej grzywny okres odbytej w sprawie o sygn. akt VI K 991/06 kary zastępczej pozbawienia wolności od dnia 13 lipca 2010 roku do dnia 22 sierpnia 2010 roku i okres odbytej w sprawie o sygn. akt II K 1132/06 kary zastępczej pozbawienia wolności od dnia 22 sierpnia 2010 roku do dnia 26 sierpnia 2010 roku;

- na poczet orzeczonej w punkcie 3 części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności okres kary dotychczas odbytej w sprawie o sygn. akt II K 555/11 od dnia 6 listopada 2012 roku do dnia 6 marca 2013 roku, okres kary dotychczas odbytej w sprawie o sygn. akt VI K 723/11 od dnia 24 października 2014 roku do dnia 24 października 2015 roku, okres kary dotychczas odbytej w sprawie o sygn. akt II K 905/11 od dnia 24 października 2015 roku do dnia 3 listopada 2015 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tej sprawie w dniach od 16 czerwca 2011

roku do 17 czerwca 2011 roku i od 7 lipca 2011 roku do dnia 8 lipca 2011 roku uznając ten okres za równoważny 4 dniom kary pozbawienia wolności;

5. w pozostałym zakresie pozostawił wymienione w punkcie 1, 2 i 3 części dyspozytywnej wyroku łącznego wyroki do odrębnego wykonania;

6. na mocy art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami wymienionymi w punkcie V, VI i VII;

7. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 28.05.1982r. Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. R. kwotę 172,20 złotych brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

8. na mocy art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Po otrzymaniu pisma Dyrektora Aresztu Śledczego w T., w następstwie analizy informacji o pobytach skazanego w zakładzie karnym i orzeczeniach – postanowieniem z dnia 22 marca 2016r. na mocy art. 420 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 574 kpk i art. 63 § 1 kk Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej zaliczył skazanemu:

- na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt 1 okres tymczasowego aresztowania w sprawie o sygn. II K 481/03 od dnia 13 kwietnia 2003r. do dnia 21 sierpnia 2003r. oraz okresy odbywania kary w tej sprawie od dnia 6 sierpnia 2005r. do dnia 27 lutego 2006r. oraz od dnia 22 grudnia 2007r. do dnia 20 lipca 2008r., okres odbywania kary w sprawie o sygn. akt VI K 92/03 od dnia 3 października 2007r. do dnia 30 października 2007r., uznając karę łączną 3 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności za wykonaną w całości,

- na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt 2 okres kary pozbawienia wolności dotychczas odbytej w sprawie o sygn. VI K 991/06 od dnia 25 lipca 2008r. do dnia 17 kwietnia 2009r. oraz od dnia 2 maja 2009r. do dnia 13 lipca 2010r. oraz od dnia 20 sierpnia 2014r. do dnia 16 września 2014r.,

- na poczet kary łącznej grzywny orzeczonej w pkt 2 okresy odbytych kar zastępczych pozbawienia wolności w sprawie o sygn. VI K 1132/06 od dnia 17 kwietnia 2009r. do dnia 2 maja 2009r. oraz w sprawie o sygn. VI K 996/06 od dnia 13 lipca 2010r. do dnia 11 sierpnia 2010r., uznając karę łączną grzywny za wykonaną w całości.

Niniejsze postanowienie zostało doręczone stronom i stało się prawomocne z dniem 6 kwietnia 2016r. (k. 195).

Powyższy wyrok łączny zaskarżył obrońca skazanego, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu:

- obrazę przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia, a to art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk, poprzez zaniechanie dokonania wszechstronnej oceny zgromadzonych dowodów w sprawie, w tym nieuwzględnienia w sposób wystarczający opinii skazanego z Aresztu Śledczego w T., w której skazany przedstawiony został jako osoba przechodząca przez proces resocjalizacji w sposób prawidłowy, należycie wykonujący swoje obowiązki oraz deklarujący krytyczną ocenę swojego dotychczasowego postępowania,

- rażącą niewspółmierność orzeczonych skazanemu kar za zbiegające się przestępstwa, w szczególności polegającej na odrzuceniu zasady absorpcji na rzecz zasady asperacji, pomimo, iż obecna sytuacja osobista skazanego oraz jego prognoza kryminologiczna przemawiają za wydaniem wyroku łącznego z zastosowaniem systemu pełnej absorpcji.

W oparciu o powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie zasady pełnej absorpcji odnośnie każdego ze zbiegów przestępstw i wymierzenie skazanemu kary 2 lat pozbawienia wolności odnośnie pkt 1 wyroku, kary 2 lat pozbawienia wolności i 80 stawek dziennych grzywny w zakresie pkt 2 wyroku oraz kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w zakresie pkt 3 wyroku, zaliczenie na poczet orzeczonych kar faktycznych okresów pozbawienia wolności w sprawach o sygn. II K 481/03 (od 13 kwietnia 2003r. do 22 lutego 2005r., od 6 sierpnia 2005r. do 27 lutego 2006r., od 22 grudnia 2007r. do 20 lipca 2008r., w sprawie o sygn. VI K 93/02 (od 3 października 2007r. do

22 grudnia 2007r.), w sprawie o sygn. VI K 991/06 (od 25 lipca 2008r. do 17 kwietnia 2009r., od 2 maja 2009r. do 13 lipca 2010r., od 20 sierpnia 2014r. do 16 września 2014r.), a ewentualnie wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego nie jest zasadna i to w stopniu oczywistym.

Ponieważ skarżący nie kwestionował wyznaczonych przez Sąd I instancji zbiegów przestępstw, za które orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności stanowiły następnie podstawę do ukształtowania wymiaru kar łącznych, wypada jedynie bez najmniejszych wątpliwości stwierdzić, że Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił trzy takie zbiegi przestępstw, za które M. N. został prawomocnie skazany, co zresztą nie było kwestionowane przez skarżącego.

Dla właściwej interpretacji art. 85 kk kluczowym jest poprawne zrozumienie pojęcia „pierwszego, chociażby nieprawomocnego wyroku”, który wyznacza graniczny moment czasowy, pozwalający na przyjęcie, że dwa lub więcej przestępstw popełnionych do tego momentu pozostaje w realnym zbiegu. Tym samym dochodzi do uwzględnienia wyłącznie czynników zależnych od sprawcy, a więc tego, czy popełnia on kolejne przestępstwa zanim został pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Zawarty w art. 85 kk zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw. Momentu granicznego nie wyznacza natomiast wyrok, jaki zapadł później, chronologicznie jako drugi, trzeci, itd. Na takim też stanowisku stanął SN w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 25 II 2005r., I KZP 36/04, której nadano moc zasady prawnej.

Sąd Rejonowy, w zgodzie z powyżej zaprezentowanym stanowiskiem, prawidłowo zatem ustalił, że owymi pierwszymi chronologicznie wyrokami w układzie procesowym skazanego były wyroki Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej z dnia 7 kwietnia 2003r., sygn. akt VI K 92/03, z dnia 14 grudnia 2006r., sygn. akt VI K 991/06, i z dnia 13 sierpnia 2012r., sygn. akt II K 555/11.

W pełni zaaprobować należy też poglądy Sądu Rejonowego wyartykułowane w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku co do okoliczności, jakie winny zostać uwzględnione przy wymiarze kary łącznej. Zgodnie z utrwalonym w tym zakresie orzecznictwem Sądu Najwyższego, wymiar kary łącznej winien być kształtowany przy uwzględnieniu w pierwszej kolejności celów zapobiegawczych i wychowawczych kary, jak też jej społecznego oddziaływania. Istotnym staje się w kontekście tych celów ustalenie związku przedmiotowego i podmiotowego pomiędzy czynami podlegającymi objęciu karą łączną oraz czas popełnienia przestępstw, jak też ustalenie okoliczności związanych z zachowaniem i szeroko rozumianą sytuacją skazanego po wydaniu wyroków, na mocy których orzeczono kary jednostkowe, w celu rozważenia ich wpływu na ewentualne złagodzenie.

Wymiar orzeczonych kar łącznych w prawidłowy sposób odzwierciedla związek przedmiotowy łączący poszczególne przestępstwa. Fakt, iż poza przypisanymi skazanemu przestępstwami z art. 280 § 1 kk, art. 280 § 1 kk i art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, z art. 276 kk i z art. 288 § 1 kk pozostałe wszystkie czyny to przestępstwa przeciwko mieniu, wyczerpujące znamiona z art. 278 § 1 kk, nie uzasadnia w żadnej mierze obowiązku Sądu w ustalaniu wymiaru kary łącznej w oparciu o postulowaną w uzasadnieniu apelacji zasadę pełnej absorpcji. Jakkolwiek przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo (por. wyrok SN z dnia 2 XII 1975r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33). W szczególności zatem zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 3 I 1997r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8). Z reguły popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest jednak czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej

surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 12 VII 2000r., II AKa 171/00, OSA 2001, nr 1).

Nie sposób nie zauważyć, iż czyny objęte węzłami kary łącznej w wyroku łącznym zostały popełnione wcale nie w odstępie bliskim czasowym, a na przestrzeni od dwóch do dziesięciu miesięcy (jest to bowiem okres od lipca 2002r. do 28 marca 2003r. w odniesieniu do I zbiegu, od czerwca 2006r. do sierpnia 2006r. w odniesieniu do II zbiegu, ale w przypadku zbiegu III od końca grudnia 2010r. do października 2011r.), przy czym swoim zachowaniem skazany naruszał różne dobra chronione prawem, w większości skierowane przeciwko mieniu, działając z niskich pobudek. Wprawdzie oskarżony dopuszczał się tych czynów w R., to jednak na szkodę różnych pokrzywdzonych, a czyny te nie były objęte jednym planem działania, to jednakże nie mogło przekreślać stwierdzonego związku przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, naruszającymi przede wszystkim dobra prawne w postaci mienia, ale i skierowane przeciwko wiarygodności dokumentów oraz życiu i zdrowiu człowieka. Te wszystkie okoliczności przemawiały za zastosowaniem mieszanej metody ustalenia wymiaru kar łącznych – tzw. zasady asperacji, a więc za wymierzeniem kar poniżej sumy kar jednostkowych i powyżej najsurowszej kary jednostkowej.

Równocześnie istotne znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma взгляд na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Należy podkreślić, że popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilkunastu przestępstw w przeszłości. To właśnie względy prognostyczne nakazują przy orzekaniu kary łącznej w wyroku łącznym wzięcie pod uwagę sylwetki skazanego w kontekście jego zachowania w toku odbywania kar pozbawienia wolności, w szczególności w celu ustalenia stopnia, w jakim pobyt skazanego w zakładzie karnym wpłynął na korektę ocenianych negatywnie właściwości skazanego. Prawdą jest, iż w dacie wydawania wyroku łącznego okoliczności dotyczące właściwości i warunków osobistych skazanego w kontekście dostosowania wymiaru kary łącznej do realizacji celów w zakresie prewencji indywidualnej były przez Sąd Rejonowy oceniane w oparciu o aktualną opinię o skazanym nadesłaną z Aresztu Śledczego w T., to jednak należy podnieść, wbrew czynionemu zarzutowi przez obrońcę, iż okoliczności w niej podnoszone zostały w sposób dostateczny wyartykułowane i docenione przez tenże Sąd; wszak trzeba podkreślić, iż skazany posiada pozytywną opinię z miejsca odbywania kary pozbawienia wolności. Jego zachowanie od początku jest oceniane poprawnie – jako stabilne, przestrzegał on regulaminu, był wielokrotnie nagradzany, wykazywał motywację do pracy, wywiązując się należycie z powierzonych mu obowiązków. Prawdą też jest, iż wykazywał krytyczny stosunek do popełnionych czynów, od sierpnia 2013r. został zatrudniony w jednostce penitencjarnej jako roznoszący posiłki, a następnie jako pomoc w kuchni, wykonując należycie powierzone mu obowiązki. Aktualnie prezentowana zatem przez skazanego postawa wskazuje na kontynuowanie w sposób aktywny procesu resocjalizacji. Pomimo licznych prób motywowania karę odbywa jednak w systemie zwykłym, odmawiając zmiany systemu. Obecnie jest 14 razy nagrodzony kodeksowo, przy dwukrotnym ukaraniu dyscyplinarnym. Z uwagi na powyższe można stawiać wobec skazanego pomyślną prognozę penitencjarną, choć - zważywszy na wielokrotną uprzednią jego karalność - przebiegający właściwie proces resocjalizacji wymaga nadal utrwalenia w warunkach izolacji.

Wymierzając kary łączne pozbawienia wolności słusznie Sąd meriti uwzględnił nie tylko treść pozytywnej opinii z jednostki penitencjarnej oraz związek dość bliski podmiotowo – przedmiotowy pomiędzy przestępstwami, ale także okoliczność popełnienia przez skazanego w jego życiu większej ilości przestępstw, co jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Zważywszy na dwa pierwsze zbiegi trzeba mieć w polu widzenia zbieg trzeci, kiedy to skazany – kontynuując swą działalność przestępczą w okresie od końca grudnia 2010r. do października 2011r. popełnił grubo ponad 20 przestępstw wymierzonych przeciwko mieniu, co musiało niestety stanowić istotny negatywny czynnik prognostyczny, przemawiający obecnie za orzeczeniem wobec niego kary łącznej surowszej nawet od wynikającej z dyrektywy częściowej kumulacji w wysokości zbliżonej do minimum (zob. wyrok SA w Łodzi z dnia 20 IX 2001r., II AKa 154/01, Prok. i Pr. z 2002r., z. 4, poz. 26). Wprawdzie podnoszona przez apelującego aktualna, prawidłowa postawa skazanego w jednostce penitencjarnej, polegająca na zdyscyplinowaniu i podporządkowaniu regulaminowi, winna

zasadniczo sprzyjać pozytywnym zmianom w sposobie życia skazanego, choć zasady doświadczenia życiowego uczą, iż umiarkowanie pomyślna prognoza kryminologiczno – społeczna, stawiana wobec osób, które w przeszłości wykazały wielokrotnie oznaki braku odpowiedzialności i samodyscypliny, jest dotknięta dużym stopniem ryzyka.

W tej sytuacji wymierzenie kar łącznych pozbawienia wolności w wymiarze odpowiednio - 3 lat i 1 miesiąca, 2 lat i 8 miesięcy oraz 3 lat i 8 miesięcy, a więc w wymiarze dużo niższym od sum kar częściowych podlegających połączeniu, uznać należy za rozstrzygnięcie spełniające kryteria sprawiedliwości i racjonalności w kontekście wyżej wskazanych kryteriów. Kary te jawią się jako kary wyważone i sprawiedliwe. Także i kara łączna grzywny jest rozstrzygnięciem spełniającym kryteria sprawiedliwości i racjonalności w kontekście wyżej wskazanych kryteriów.

Nie zasługiwał także na uwzględnienie wniosek obrońcy o zaliczenie na poczet orzeczonych kar łącznych wskazanych przez skarżącego w sposób odmienny okresów pozbawienia wolności, to było już bowiem przedmiotem rozpoznania przez Sąd orzekający na posiedzeniu w dniu 22 marca 2016r., kiedy to wydano w trybie art. 420 § 1 i 2 kpk postanowienie, które uprawomocniło się z dniem 6 kwietnia 2016r.

Bezzasadność stawianych wyrokowi łącznemu w apelacji zarzutów oraz brak uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu były powodem utrzymania zaskarżonego wyroku.

Z uwagi na fakt niepokrycia przez skazanego kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu przez wyznaczonego z urzędu obrońcę, Sąd odwoławczy na stosowny wniosek obrońcy zasądził na jego rzecz od Skarbu Państwa wynagrodzenie w wysokości odpowiadającej minimalnej stawce wynagrodzenia za reprezentowanie strony w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.

Fakt pozbawienia skazanego wolności i wynikający z niego brak odpłatnego zatrudnienia były podstawą rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego o zwolnieniu skazanego z obowiązku poniesienia wydatków postępowania odwoławczego, którymi obciążono Skarb Państwa.